

سیدحسام (مل)

نشست کوپنهاگن

گردهمایی مبنی بر بهتر شدن محیط زیست مورخ (7-18) دسامبر 2009 که در اثر مساعی سازمان ملل متحد در کوپنهاگن دایر گردید و بدون کدام دست آورد قابل توقع پایان یافت در تاریخ محیط زیست مبنی به جلوگیری از گرم شدن کره زمین یکی از بزرگترین نشست در سطح بین المللی تلقی میگردد که در آخرین ساعتهای کار کنفرانس کشور های کلیدی به خاطر حفظ امتیازات شان اعم از ایالات متحده امریکا، چین، هند، برازیل و افریقای جنوبی در سند توافق نامه کار کنفرانس با میانجیگری بارک اوباما رئیس جمهور امریکا دست زده شد که مواجه به انتقاد گسترده همه اشتراک کننده گان قرار گرفت و در میدیا سر و صدا های زیاد طنین انداز گردید .

با در نظر داشت اهمیت موضوع اینک من مقاله زیرین علمی را از سایت پتروسیل ترجمه و به استفاده خواننده گان قرار میدهم تا باشد که موضوع عدم موافقه کشورهای کلیدی ذکر شده مبنی بر حفظ امتیازات شان علما " بر ملا گردد و هم بشریت مترقی در زدودن گرمای زمین دست به کار و در افشای آنهایی که از این مسأله حیاتی اغماض مینماید تلاش نمایند .

از سایت petter russel

گرمای کره زمین به طور اوسط تا (0,75) درجه سانتی گراد تصاعد نموده است که یک سوم این تصاعد باسپری شدن بیست سال اخیر صورت گرفته است. راپوری که توسط نهاد مشورتی

بین‌الحکومتی تغییر آب و هوا داده شده چنین پیداست که گرمای کره زمین در سال (2090) بین (2-6) درجه تصاعد خواهد نمود. چنانچه حتی اگر گرمای زمین تا دو درجه تصاعد نماید ته‌لکه‌ها آور خواهد بود. تغییرات آب و هوا زمینه بروز طوفانهای شدید، خشک‌سالیهای پیهم طولانی، کمبود محصولات و غله‌جات را در کشورهای رو به انکشاف مساعد خواهد ساخت و باعث از بین رفتن تپه‌های دریایی مرجان، ذوب رو به تزايد یخبندانهای قطبی و سرازیر شدن سیلابها در ساحات مراکز شهری و در حد امکان سبب توقف احتمالی باران جنگلهای آمازون و انقراض (20 تا 30) فیصد انواع موجودات کره زمین خواهد گردید، که اینهمه حوادث متذکره طبق تخمین و پیشگویی نهاد مشورتی بین‌الحکومتی تغییر آب و هوا در سال (2050) به وقوع خواهد پیوست. اگر گرمای کره زمین تا شش درجه تصاعد نماید انزار آن فوق‌العاده غم‌افزا و تأثیرآور خواهد بود، یعنی درهمچو گرما تمام سیاره و یا کره زمین عاری از یخ (ice) و سطح بحر تا (70) متر بلند خواهد رفت، انواع از موجودات خورد و ریزه و شناور و آزاد روی سطح آب دریاها معدوم و این پرابلم عاید شده باعث از بین رفتن چین و یا زنجیر مواد غذایی اقسام ماهیان، حیوانات بحری و نهنگهای عظیم‌الجثه خواهد شد و قسمت بیشتر زمین به صحرا مبدل و گردبادهای مدهش و سبعه‌ناک انهدام وسیع ایکولوژیکی را بار خواهد آورد. و اگر ممکن باشد قشر اودون تخریب و تابش مستقیم و سوزان شعاع ماورای بنفش (ultraviolet) زنده‌گی را در روی کره زمین غیر ممکن خواهد ساخت تکامل و (evolution) یک بیلون سال به عقب خواهد رفت و کره زمین دچار ته‌لکه خواهد گردید. جلوگیری از این ته‌لکه‌های مهیب و مدهش و متبازر تغییرات اقلیمی وابسته‌گی به تنقیض انتشار کاربن به وسیله کاهش مصارف تیل فوسیل و انکشاف هر چه سریعتر بدیل منابع انرژی میباشد و تلاش صورت گیرد که گرمای زمین را تا سطح نازل یعنی بین یک و دو درجه که اساسی تلقی میگردد حفظ نمود، به هر صورت این یک دلیل قابل پذیرش تلقی میگردد که اگر میزان تولید کاربن دای‌اکساید را در حال تنقیض نگهداری نمایم، فکتورهای دیگری که باعث ازدیاد گرمای زمین میگردد در صورت اهمال از آن طبعاً زمین گرم خواهد شد و ممکن است که این گرمی تا شش درجه برسد که نتایج آن به جز از ته‌لکه‌های چیز دیگری نخواهد بود.

تغییر آب و هوا: اکثریت مدل‌های اقلیم و گرمای کره زمین مستقیماً نتیجه انتشار بیشتر کاربن می‌باشد، آنچه که شامل تاثیر گذاری درتصادد گرمای زمین به شکل غیر مستقیم میشود میتوان آنرا تحت نام حلقه بازخورد (feedback loop) مثبت نامید، یکی از این حلقه باز خورد مثبت زمانی عرض وجود مینماید وقتیکه با بلند رفتن درجه حرارت میزان گرمی آب ابحار متزاید گردد و تبخیر صورت گیرد، بخار آب خود قویترین گاز گلخانه‌ی می‌باشد که در گرم شدن کره زمین سهم می‌گیرد. دومین حلقه باز خورد مثبت که نگران کننده تلقی میگردد همانا کاهش یخ و برف بحر میباشد که نور خورشید را انعکاس و در خود جذب مینمود و نمیگذاشت که نور خورشید مستقیماً در عمق بحر بتابد و سبب بلند رفتن درجه حرارت و تبخیر آب و آزاد شدن گاز گلخانه‌ی شود.

مدهشترین و خطرناکترین حلقه بازخورد دیگر یکی هم انتشار مقدار بیشتر گاز میتان میباشد زیرا میتان نیز از جمله گازهای گلخانه‌ی می‌باشد و (21) مرتبه نسبت به کاربن دای اوکساید قویتر میباشد، ملیاردها تن گاز میتان به شکل منجمد در منطقه منجمد یخبندانهای قطب شمال جا به جا میباشد و اگر این گاز به شکلی آزاد و در هوا انتشار یابد مناطق متذکره یعنی مناطق قطب شمال سه مرتبه سریعتر نسبت به متباقی کره زمین گرم خواهد گردید که همه جانبه قابل تشویش پنداشته میشود همین اکنون گرمای منطقه مذکور (2) درجه نسبت به گرمای سال (1980) میباشد با در نظر داشت همین نگرانی همین اکنون منطقه وسیع یخبندانهای سیبری در قطب شمال آغاز به ذوب شدن نموده اند و در سال (2005) دریافتند که ساحه یک ملیون کیلومتر مربع یخبندانهای آن منطقه تا حال ذوب گردیده و این پروسه پیوسته در حال انکشاف میباشد و این ساحه ذوب شده قرار تخمین برابر مساحت جرمنی و فرانسه میباشد همین حالا در غرب سایبیریا یخبندانهای همیشه گی مبدل به باتلاقهای کم ژرف گردیده است و از طرفی در صورتیکه یخبندانهای قطب شمال ذوب گردند در آن صورت در ساحه مذکور از نظر رنگ نیز تغییراتی به وجود می آید یعنی رنگ منطقه ذوب شده از سفیدی به نضواری مبدل میگردد که این خود باعث جذب بیشتر نور خورشید گردیده و حرارت منطقه را فزونی بخشیده و در ذوب هرچه بیشتر یخبندانهای ساحه مذکور سهم اش را به جا خواهد آورد.

بیداری، بیرون آمدن از دلهره گی و بعداً درک و دریافت :

انگیزش و تحرک شگرف درارتباط فاجعهء مهلک قابل پیش بینی شدهء تغییر آب وهوا در کاراست تا از این تهلکه مهیب سیارهء خود را در امن حفظ نمایم. درغیر آن اگروضع به همین منوال ادامه یابد هیچ دلیلی درمیان نخواهد بود که ملیاردها تن گاز متان آزاد و بداخل اتموسفیر نگردد و منجر به فزونی بیشتر درجه حرارت زمین نگردد و همچنان زمینه را برای ذوب سریعتر یخبندانهای قطب شمال مساعد نسازد؟ آنچه که قبلاً" متذکر شدیم ذوب شدن سریع یخبندانهای قطب شمال باعث انتشار مقادیربیشتر گاز میتان شده و درکوتاه ترین مدت حتا در یک و یا دو دهه گرمای کرهء زمین به نقطهء اوج خودخواهد رسید و در آنصورت پروسهء گرم شدن کرهء زمین غیر قابل توقف و جلوگیری خواهد بود. در اینجا فقط زمان و وقت را باید جداً درنظر گرفت وفرصت را نباید از دست داد وقبل از آنکه گرمایی زمین به شش درجه و یا بیشتر آن برسد باید داخل اقدام شد و هر نوع سهل انگاری بشریت درین زمینه به جز از تهلکه چیزی در بر نخواهد داشت . آیا مامیتوانیم از تغییر آب وهوا جلوگیری بعمل آوریم ؟ ازمطالعات tal panal of climate changintergovernmen یا نهاد مشورتی بین الحکومتی تغییر آب وهوا اخیراً چنین راپور به دست آمده که فقط یک دههء دیگر اگر همچو لجام گسیخته گی غول سرمایه و تجاری بیدون کاهش گازهای گلخانهء دوام نماید انتشار کاربن بجایی خواهد رسید و تاثیرات سوءاش را به جا خواهد گذاشت که مهار کردن آن غیر ممکن و آن وقتی خواهد بود که از فرارء تغییر آب و هوا بشریت عاجز خواهند ماند وحتا با سناروی امید وارکنندهء نهاد مشورتی بین الحکومتی تغییر آب و هوا مبنی بر این که آن وقت بشریت از مصرف مواد به سوی خدمات و اطلاعات اقتصادی درحرکت خواهد بود و مقدمهء پاکسازی منابع موثر تکنالوژی را بکار خواهند بست ولی با آنهم گرمای زمین تا سال (2090) تا دو درجهء سانتی گراد بلند خواهد رفت و این تصاعد درجه حرارت باعث بلند رفتن (4-6) درجه سانتی گراد حرارت قطب شمال خواهد گردید و فرار گازات گلخانه یی دراتموسفیر به تاثیرات سوءشان ادامه خواهند داد .

از سوی دیگر حتی اگر ما فوراً انتشار گاز کاربن را توقف دهیم بازهم گرمای کره زمین نسبت انتشار قبلی گاز کاربن درهردهه تا (0,1)درجهء سانتی گراد صعود خواهد نمود، از مطالعات

و تجارب به دست آمده چنین پیدا است که تا همین اکنون کاربن تاثیرات قابل ملاحظه اش را در اتموسفر گذاشته است و این موضوع مربوط بقوه جبری محیط بوده میکانیزی که یک بخشی از انرژی ذخیره‌ی محیط طبیعی با آزاد شدن گازهای گلخانه‌ی بی نیز به اتموسفر انتشار مینمایند که این خود به صورت مضاعف در گرم کردن کره زمین تا سال (2090) نقشش را به جا خواهد آورد و درجه حرارت تا 1,5 درجه سانتی گراد متصاعد خواهد گشت .

مطالعات کارشناسان ثابت ساخته که اگرما انتشار کاربن را توقف دهیم یعنی تولید آنرا از راه مصرف به صفر برسانیم بازهم برخلاف در طول سالهای پیشرو پیمانہ انتشار کاربن بلند خواهد بود زیرا دولت خلق چین همین اکنون در استیسنهای نیروی انرژی خود از ذغال سنگ کار میگیرد یعنی ذغال سنگ میسوزاند که میزان درجه حرارت را روزانه در حدود یک درجه در نواحی متذکره بلند می برد، ایالات متحده آمریکا و هند به منظور معاوضه کسر مصارف بنزین، انرژی ضروری شان را از سوخت ذغال سنگ به دست می آورند و اکثریت کشورها منحنیث المجموع در تهیه و فراهم آوری انرژی برای انکشاف چرخ اقتصادی شان دست به گریبان بوده و راه بیرون رفت را سراغ مینمایند. در نتیجه این دول و به خصوص کشورهای کلیدی که مسؤول انتشار بیشتر کاربن میباشند به منظور کاهش انتشار کاربن تلاشهای بسیار ناچیز و جزیی را برای مدت کوتاه سرو صورت میدهند که جایی را نمیگیرد، رهنمود جدید اتحادیه اروپا به ارتباط انتشار کاربن (که خود شان پذیرفته اند) طوریت که باید تا سال (2040) انتشار کاربن تا 20% تقلیل یابد که تا انوقت طبعاً درجه حرارت کره زمین تا (2) درجه سانتی گراد متصاعد خواهد بود و امکان نزول آن نخواهد بود پس این بی میلی مردم دنیایی متمدن که نمی خواهند آسوده گی در دست داشته فعلی شان را در بدل کاهش انتشار کاربن از دست بدهند بناً 80% نفوس متباقی جهان که آنها نیز آسودگی فعلی شان را ترجیح میدهند و بی میلی مشابه همچو نفوس 20% دنیایی متمدن را دارا میباشند چی انتظاری را مبنی بر کاهش انتشار کاربن توقع برد به جز اینکه این سهل انگاری سیاره ما را گرم خواهد کرد و زنده گی میلیونها انسان مواجه به خطر خواهد شد و انوقت دیگر **ناوخت** خواهد بود که دست و پا نرم کنیم و از خود تاثر نشان بدهیم .

با اهمال وسهل انگاریهای قبلی که بشریت در قبال محیط زیست از خود به جا گذاشته است به جا است که گفته شود و آن اینکه با وجود هرنوع تلاش مبنی برتقلیل انتشار کاربن چه از طریق سوخت بنزین و یا دیگر منابع انرژی در جای رسیده ایم که گرمای کره زمین را به اسانی نمیتوان تقلیل بخشید .

جدایی از کاربن: کاهش بیش از حد معمول کاربن خطر بزرگی در پی دارد که نباید از آن چشم پوشی کرد و یکی دیگری از مشکلات را در روش تقلیل انتشار کاربن را پیشکش مینماید ریشهء پرابلم درین است که از میلیونها سال قبل به اینسو در اعماق زمین مقادیر هنگفت کاربن مدفون گردیده است و اگر بشر در صدد بیرون آوری و انتشار آن به اتموسفیر گردد در آنصورت تمام تلاشها فعلی به دنبال ارزش کاربن مواجه به موانع خواهد شد، و آن این که چون بشر میخواهد زنده بماند، پس درینصورت به مقادیر لازم آزاد بودن کاربن در اتموسفیر نیز ضرورت اشد دیده میشود و برای ادامه حیات گرفت (ecaptur) و (sequestration) کاربن باید مد نظر باشد که این تسلسل داد و گرفت به معنی ادامه حیات میباشد.

پایان

27-12-2009